

er relateret til terror, spredning af masseødelæggelsesvåben og anden grænseoverskridende kriminalitet.

For så vidt angår *Politiets Efterretningstjenestes indhentelse af oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder* peger arbejdsgruppen på, at dette sker på flere forskellige måder.

Politiets Efterretningstjeneste har i begrænset omfang elektronisk adgang til andre myndigheders registre. Det drejer sig om Det Centrale Personregister (CPR), hvor Politiets Efterretningstjeneste har adgang til oplysninger om navn, fødselsdata, adresser, civil status mv. Desuden har Politiets Efterretningstjeneste i begrænset omfang adgang til registeroplysninger fra Udlændingestyrelsens Udlændingeregister og Visumdatabase, ligesom tjenesten har adgang til oplysninger fra told- og skatteforvaltningens fælles lønindeholdelsessystemer samt SE-registret.

Herudover indhenter Politiets Efterretningstjeneste oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder på baggrund af en persons samtykke. Dette vil navnlig ske i forbindelse med udførelsen af sikkerhedsundersøgelser, hvor en person i forbindelse med en anmodning om at blive sikkerhedsgodkendt samtykker til, at Politiets Efterretningstjeneste kan indhente oplysninger om den pågældende.

Det anføres i rapporten, at Politiets Efterretningstjenestes adgang til at indhente oplysninger fra andre forvaltningsmyndigheder – bortset fra den særlige hjemmel i udlændingelovens § 45 a – derudover vil bero på den enkelte myndigheds konkrete afvejning af, om videregivelse er berettiget, herunder navnlig om videregivelsen vurderes at varetage private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, eller videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling (for den afgivende myndighed) eller sker til varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Arbejdsgruppen henviser til, at den myndighed, der af Politiets Efterretningstjeneste anmodes om videregivelse af oplysninger, således i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering med de usikkerhedsmomenter og det tidsforbrug, som en sådan vurdering måtte indebære. Der peges i den forbindelse på, at det ofte vil være forbundet med problemer for Politiets Efterretningstjeneste, såfremt tjenesten til brug for foretagelsen af denne skønsmæssige vurdering skal stille (dele af) af sine efterforskningsmæssige oplysninger til rådighed for den pågældende myndighed. Hertil kommer, at formålet med indhentelsen af oplysningerne i visse tilfælde vil være, at tjenesten på denne måde søger tidlige og spinkle indikationer på

en given persons relevans på et af tjenestens efterforskningsområder be- eller afkræftet.

I andre tilfælde er situationen den, at Politiets Efterretningstjeneste har vurderet, at en person er relevant i en efterretningsmæssig sammenhæng, og at tjenesten derfor har behov for – i en kortere eller længere periode – at overvåge den pågældende person med henblik på nærmere at fastlægge vedkommendes opholdssted, aktiviteter, kontakter mv. samt ændringer heri. I disse tilfælde kan der opstå behov for en løbende overførsel af oplysninger fra en myndighed til Politiets Efterretningstjeneste, således at alle nye oplysninger vedrørende den pågældende person fremsendes til Politiets Efterretningstjeneste, efterhånden som de foreligger.

Der vil efter arbejdsgruppens opfattelse endvidere kunne forekomme tilfælde, hvor den efterretningsmæssige interesse ikke på tidspunktet for forespørgslen kan knyttes til en navngiven person, men derimod til en hændelse eller begivenhed. Det kan f.eks. gælde tilfælde, hvor en kilde ikke kan sætte navn på en person, der vurderes at være interessant i en terrormæssig sammenhæng, men ved, at den pågældende har rettet henvendelse til et socialkontor på et givent tidspunkt. Man kan efter arbejdsgruppens opfattelse endvidere forestille sig, at bestemte adfærdsmønstre i relation til modtagelse af socialhjælp eller andre offentlige ydelser, herunder sjælden eller manglende afhentelse heraf (i de tilfælde, hvor personligt fremmøde er nødvendigt), kunne udgøre indikationer med betydning i en terrormæssig sammenhæng.

Arbejdsgruppen fremkommer bl.a. på den baggrund med anbefaling nr. 9 og 10.

Det anbefales således, at der tilvejebringes lovhjemmel til, at Politiets Efterretningstjeneste som led i overvågning af bestemte enkeltpersoner kan indhente oplysninger fra andre myndigheder om de pågældende personer, når videregivelsen kan have betydning for varetagelsen af tjenestens opgaver, og at videregivelsen kan omfatte såvel de oplysninger, som myndigheden allerede er i besiddelse af, som en løbende fremsendelse af alle nye oplysninger vedrørende den pågældende person. Herudover anbefaler arbejdsgruppen, at der tilvejebringes lovhjemmel til, at Politiets Efterretningstjeneste kan indhente oplysninger fra andre myndigheder, som ikke er knyttet til på forhånd navngivne personer, når videregivelsen kan have betydning for varetagelsen af tjenestens opgaver.

Arbejdsgruppen anbefaler endelig, at der tilvejebringes lovhjemmel til at pålægge de personer og myndigheder, som har videregivet oplysninger til Politiets Efterretningstjeneste, ikke at underrette den person, som oplysningerne vedrører, eller andre om